

Dosarul nr. 2ra-342/20

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud: I. Dutca

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: M. Anton, I. Țurcan, V. Cotorobai

ÎNCHEIERE

26 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Oleg Spînu în
interesele lui Valerian Drapciuc și Inga Drapciuc,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Valerian
Drapciuc și Inga Drapciuc împotriva lui Mihail Tapoc și Sergiu Fusu, intervenient
accesoriu Compania de Asigurări „Galas” Societate pe Acțiuni, cu privire la
repararea prejudiciului material și moral și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 3 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 23 iunie 2018, Valerian Drapciuc și Inga Drapciuc, fiind reprezentați de
avocatul Oleg Spînu, au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Mihail
Tapoc și Sergiu Fusu, intervenient accesoriu CA „Galas” SA, solicitând încasarea
de la Mihail Tapoc în beneficiul Ingăi Drapciuc a sumei de 66 325 de lei cu titlu de
despăgubire a prejudiciului material, încasarea de la Sergiu Fusu în beneficiul Ingăi
Drapciuc a sumei de 20 000 lei cu titlu de despăgubire a prejudiciului moral, precum
și încasarea cheltuielilor pentru efectuarea raportului de constatare a daunei în sumă
de 1 200 lei, încasarea de la Sergiu Fusu în beneficiul lui Valerian Drapciuc, cu titlu
de prejudiciu moral, a sumei de 50 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată
în sumă de 10 000 lei.

În motivarea acțiunii s-a indicat că la 18 februarie 2018, aproximativ la ora
21:00, pe traseul Chișinău-Orhei, în preajma sensului giratoriu km 11, a avut loc
accidentul rutier cu implicarea autovehiculelor de model Mercedes GLK 220cdi cu
n/î xxxxx, condus de Sergiu Fusu, proprietar fiind Mihail Tapoc și automobilul de
model Toyota Yaris cu n/î xxxxx, condus de Valerian Drapciuc, proprietar fiind Inga
Drapciuc.

Vinovat de producerea accidentului rutier, conform procesului-verbal nr.
MAI03804043, a fost recunoscut Sergiu Fusu, care prin declarația personală a

indicat cele întâmplate, a recunoscut vina, cu măsurările la fața locului, indicînd că este de acord cu ea.

În rezultatul întocmirii raportului de evaluare a pagubei nr. 148 din 7 mai 2018, efectuat de Centru de Expertize Independente „Cexin”, la efectuarea căreia au fost invitați prin telegramă atât Sergiu Fusu cât și Mihail Tapoc, s-a constatat valoarea pagubei aduse automobilului de model Toyota Yaris cu n/î xxxxx, în sumă de 64 145 de lei.

S-a menționat că pentru prestarea serviciilor de efectuare a evaluării pagubei materiale Inga Drapciuc, conform bonului de plată din 23 aprilie 2018, a achitat onorariul în sumă de 1 200 lei.

Totodată, s-a invocat că prin acțiunile ilicite ale lui Sergiu Fusu s-a cauzat un prejudiciu moral atât Ingăi Drapciuc, estimat de aceasta la suma de 20 000 lei, cât și lui Valerian Drapciuc, estimat de acesta în cuantum de 50 000 lei, fiind justificat prin faptul că până la moment automobilul nu este reparat precum și frica de a urca la volan, ținând seama de împrejurările în care s-a produs accidentul rutier Valerian Drapciuc suportând suferințe psihice, iar Inga Drapciuc a fost limitată de dreptul de folosință a automobilului.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe prevederile art. 8, 14, 1398, 1410, 1422 din Codul civil.

Prin hotărârea din 8 februarie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Valerian Drapciuc și Inga Drapciuc împotriva lui Mihail Tapoc și Sergiu Fusu cu privire la repararea prejudiciului material și moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a încasat de la Sergiu Fusu în beneficiul lui Valerian Drapciuc suma de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Valerian Drapciuc și Inga Drapciuc împotriva lui Mihail Tapoc și Sergiu Fusu cu privire la repararea prejudiciului material și moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a încasat de la Sergiu Fusu în beneficiul Statului taxa de stat în sumă de 100 lei.

La 18 februarie 2019, avocatul Oleg Spînu în interesele lui Valerian Drapciuc și Inga Drapciuc, a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 3 iunie 2019 a depus cerere de apel motivată, prin care a solicitat casarea parțială a hotărârii, cu emiterea unei hotărâri noi prin care să fie încasată de la Sergiu Fusu în beneficiul Ingăi Drapciuc suma de 20 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și lui Valerian Drapciuc în suma de 60 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, precum și compensarea cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 10 000 lei.

Prin decizia din 3 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de avocatul Oleg Spînu în interesele lui Valerian Drapciuc și Inga Drapciuc și s-a menținut hotărârea din hotărârea din 8 februarie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a conchis că prima instanță a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor.

A reținut că sunt neîntemeiate argumentele și cerințele invocate în apel, privind încasarea de la Sergiu Fusu în beneficiul Ingăi Drapciuc a sumei de 20 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, or, nici în prima instanță și nici în instanța de apel, nu a fost demonstrat că prin producerea accidentului rutier, aceasta a suportat un prejudiciu moral, echivalent a sumei de 20 000 lei.

Totodată, a menționat că suma despăgubirii prejudiciului moral solicitat de Valerian Drapciuc în mărime de 50 000 lei în prima instanță și 60 000 lei în instanța de apel, este exagerat și neprobat.

Astfel a conchis că sunt neîntemeiate pretențiile apelanților cu privire la repararea prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei și în mărime de 60 000 lei, cuantumul de 5 000 lei fiind unul rezonabil și echitabil.

Referitor la cerința privind compensarea cheltuielilor pentru asistența juridică în prima instanță în mărime de 10 000 lei, instanța de apel a reținut că nu au fost prezentate probe care să demonstreze cu certitudine suportarea cheltuielilor solicitate a fi recuperate.

În acest sens, a menționat că la data examinării cauzei - 8 februarie 2019, reclamantii nu au prezentat instanței de judecată careva probe ce să demonstreze suportarea cheltuielilor de judecată, iar bonul de plată seria YL 985206 cu suma de 10 000 lei, a fost prezentat la dosar ulterior adoptării hotărârii judecătorești - 21 aprilie 2018, fapt ce demonstrează că actul judecătoresc a fost emis în corespundere cu normele legale și în raport cu probele materiale prezentate de participanții la proces.

La 30 decembrie 2019, avocatul Oleg Spînu în interesele lui Valerian Drapciuc și Inga Drapciuc, a declarat recurs împotriva deciziei din 3 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri noi prin care să fie admise parțial cerințele înaintate în cererea de chemare în judecată.

În motivarea recursului, cu referire la prevederile art. 432 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură civilă, reprezentantul recurenților a invocat că soluția dată de prima instanță și instanța de apel a fost dictată de aprecierea arbitrară a circumstanțelor cauzei și interpretarea eronată a normelor de drept material.

A menționat că instanțele de judecată au respins cerința de compensare a cheltuielilor de asistență juridică în suma de 10 000 lei, pe motiv că nu au fost prezentate careva probe, deși apelanții au anexat la cererea de apel bonul de plată cu Seria YL nr. 985206 din 21 aprilie 2018.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul reține că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la 23 octombrie 2019 (f.d. 123), însă dovada legală de recepționare a acesteia de către recurent lipsește. Din acest considerent, Colegiul consideră că recursul din 30 decembrie 2019 este declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre

necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 27 ianuarie 2020 în adresa intimațiilor a fost expediată copia cererii de recurs depusă de avocatul Oleg Spînu în interesele lui Valerian Drapciuc și Inga Drapciuc cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs. Însă, până la data examinării admisibilității recursului, intimații nu au depus referință, prin care să-și exprime poziția cu privire la recursul declarat.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această

privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Oleg Spînu în interesele lui Valerian Drapciuc și Inga Drapciuc nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Oleg Spînu în interesele lui Valerian Drapciuc și Inga Drapciuc.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru